

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره ششم - سال اول

۱۳۸۰ - ۱۳۷۹

تاریخ چاپ ۱۳۷۹/۶/۲۲

شماره ترتیب چاپ ۲۲۱

شماره چاپ سابقه

شماره دفتر ثبت ۱۲۹

طرح

طرح تأسیس مؤسسات بیمه غیر دولتی

اقتصادی

کمیسیونهای ارجاعی

اداره کل قوانین

بسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

بدینوسیله طرح تأسیس مؤسسات بیمه غیردولتی حضورتان تقدیم ، لطفاً دستور فرمائید مورد اقدام قرار گیرد.

آذروش - شبانپور - مرتضی خیرآبادی - سیدحسین مرعشی - کوزه گر - قدرت کریمی -
علی کوهسار - هاشمی - رمضانپور نرگسی - باقر کرد - علی یاری - سازگارنژاد - بهیار
سلیمانی - موسوی جهان آباد - سیدابراهیم امینی - هاشمی رفسنجان - بهمن اخوان -
شهربانو امانی - کعبی - تاجرنیا - بهاءالدین ادب - رجب رحمانی - سهراب قشقاوی -
عبدالوند - سعدائی - شبانپور - مرتضی خیرآبادی و چند امضای دیگر.

طرح تأسیس مؤسسات بیمه غیر دولتی

ماده واحده - به منظور تعمیم و گسترش صنعت بیمه در کشور، افزایش رقابت و کارائی در بازار بیمه، افزایش رفاه عمومی و گسترش امنیت اجتماعی و اقتصادی، افزایش نقش بیمه در رشد و توسعه اقتصادی کشور و جلوگیری از ضرر و زیان جامعه با توجه به ذیل اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و در چارچوب ضوابط، قلمرو و شرایط تعیین شده زیر اجازه تأسیس مؤسسه بیمه غیردولتی به اشخاص حقوقی داخلی داده می شود:

۱ - سیاست گذاری در صنعت بیمه، اعمال نظارت بر فعالیتهای بیمه ای و صدور

مجوز فعالیت بیمه‌ای کماکان جهت اعمال حاکمیت در اختیار دولت باقی خواهد بود.

۲ - ضوابط مربوط به نحوه تأسیس و فعالیت مؤسسات بیمه داخلی از قبیل شرایط اخذ مجوز تأسیس و لغو آن، نحوه انتقال عملیات و ادغام، انحلال و ورشکستگی مؤسسات بیمه‌ای، محدوده فعالیت بیمه‌ای و بیمه تکالیفی شامل انواع معاملات بیمه، حق بیمه و کارمزد مربوط به رشته‌های مختلف بیمه، میزان ذخایر فنی و اندوخته‌های قانونی و نحوه سرمایه‌گذاری آنها بر اساس "قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری" و "قانون بیمه" همچنان توسط مراجع دولتی ذی‌ربط تعیین خواهد شد.

۳ - حداقل سرمایه مؤسسات بیمه موضوع ماده (۳۶) قانون "تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری" برای مؤسسات بیمه غیردولتی با پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تأیید وزارت امور اقتصادی و دارائی و تصویب هیأت وزیران تعیین خواهد شد. /

قانون بیمه مصوب ۱۷ اردیبهشت ماه ۱۳۱۶

معاملات بیمه

- ماده ۱ - بیمه عقدی است که بموجب آن یک طرف تعهد میکند در ازاء پرداخت وجه یا وجوهی از طرف دیگر در صورت وقوع یا بروز حادثه خسارت وارده بر او را جبران نموده یا وجه معینی بپردازد.
- تعهد را بیمه‌گر طرف تعهد را بیمه‌گذار وجهی را که بیمه‌گذار به بیمه‌گر می‌پردازد حق بیمه و آنچه را حکم بیمه‌میشود موضوع بیمه نامند.
- ماده ۲ - عقد بیمه و شرایط آن باید بموجب سند کتبی باشد و سند مزبور موسوم بیمه‌نامه خواهد بود.
- ماده ۳ - در بیمه‌نامه باید اموزذیل بطور صریح قید شود:
- ۱ - تاریخ انعقاد قرارداد
 - ۲ - اسم بیمه‌گرو بیمه‌گذار
 - ۳ - موضوع بیمه
 - ۴ - حادثه یا خطری که عقد بیمه بمناسبت آن بعمل آمده است
 - ۵ - ابتداء و انتهای بیمه
 - ۶ - حق بیمه

۷ - میزان تهید بیهه گر در صورت وقوع حادثه

ماده ۴ - موضوع بیهه ممکن است مال باشد اهم از همین یا منفعت یا هر حق مالی یا هر نوع مسئولیت حقوقی مشروط بر اینکه بیهه گذار نسبت ببقای آنچه بیهه میدهد ذینفع باشد و همچنین ممکن است بیهه برای حادثه یا خطری باشد که از وقوع آن بیهه گذار متضرر میگردد.

ماده ۵ - بیهه گذار ممکن است اصیل باشد یا یکی از هنایین قانونی نمایندگی صاحب مال یا شخص ذینفع را داشته یا مسئولیت حفظ آنرا از طرف صاحب مال داشته باشد.

ماده ۶ - هر کس بیهه میدهد بیهه متعلق بخود او است مگر آنکه در بیهه نامه تصریح شده باشد که مربوط بدیگری است لیکن در بیهه حمل و نقل ممکن است بیهه نامه بدون ذکر اسم (بنام حامل) تنظیم شود.

ماده ۷ - طلبکار میتواند مالیرا که در نزد او وثیقه یا رهن است بیهه دهد در اینصورت هر گاه حادثه نسبت به مال مزبور رخ دهد از خساراتی که بیهه گرا باید بپردازد تا میزان آنچه را که بیهه گذار در تاریخ وقوع حادثه طلبکار است شخص او وثیقه یا صاحب مال تلقی خواهد گرفت.

ماده ۸ - در صورتی کهه مالی بیهه شده باشد در مدتی کهه بیهه باقی است نمیتوان همان مال را بفتح همان شخص و از همان خطر مجدداً بیهه نمود.

ماده ۹ - در صورتی که مالی بکمتر از قیمت بیهه شده باشد نسبت ببقیه قیمت نمیتوان آنرا بیهه نمود در اینصورت هر یک از بیهه گران بنسبت مبلغی از مال که بیهه کرده است مسئول خواهد بود.

ماده ۱۰ - در صورتی که مالی بکمتر از قیمت واقعی بیهه شده باشد بیهه گر فقط بتناسب مبلغی کهه بیهه کرده است با قیمت واقعی مال مسئول خسارت خواهد بود.

فسخ و بطلان

ماده ۱۱ - چنانچه بیهه گذار یا نماینده او با قصد نقاب مالی را اضافه بر قیمت عاقل در موقع عقد قرارداد بیهه داده باشد عقد بیهه باطل و حق بیهه دریافتی قابل استرداد نیست.

ماده ۱۲ - هر گاه بیهه گذار عمداً از اظهار هر مالی خود داری کند یا عمداً اظهارات کاذبه بنماید و مطالب اظهار نشده یا اظهارات کاذبه طوری باشد که موضوع خطر را تغییر داده یا از اهمیت آن در نظر بیهه گریکاهد عقد بیهه باطل خواهد بود.

حتی اگر مراتب مذکور تأثیری در وقوع حادثه نداشته باشد در این صورت نه فقط وجوهی حکم بیه گذار پرداخته است قابل استرداد نیست بلکه بیه که حق دارد اقساط بیه را که نا آن تاریخ عقب افتاده است نیز از بیه گذار مطالبه کند.

ماده ۱۳- اگر خود داری از اظهار مطالبی با اظهارات خلاف واقع از وی عهد نباشد عقب بیه باطل نباشد در این صورت هر گاه مطالب اظهار نشده یا اظهار خلاف واقع قبل از وقوع حادثه معلوم شود بیه که حق دارد یا اضافه حق را از بیه گذار در صورت رضایت او در یافت داشته قرارداد را باطله میکنند و با فرار داد بیه را قسح کند در صورت قسح بیه که باید مراتب را بموجب اظهارنامه یا نامه سفارشی دو قبضه بیه گذار اطلاع دهد تا در قسح ده روز پس از ابلاغ مراتب بیه گذار شروع میشود بیه که باید اضافه حق بیه در یافتی تا تاریخ قسح را به بیه گذار مسترد دارد

در صورتی که مطالب اظهار نشده یا اظهار خلاف واقع بعد از وقوع حادثه معلوم شود خسارت نسبت وجه بیه پرداختی وجوهی که بایستی در صورت اظهار خطر بطور کامل و واقع پرداخته شده باشد تقبل خواهد یافت

ماده ۱۴- بیه که مسئول خسارات ناشی از تقصیر بیه گذار می باشد گمان آن گمان او نخواهد بود

ماده ۱۵- بیه گذار باید برای جلوگیری از خسارت مراقبتی را که عادتاً هر کس از مال خود مینماید نسبت به موضوع بیه نیز بنماید و در صورت نزدیک شدن حادثه با وقوع آن اقداماتی را حکم برای جلوگیری از سرایت و توسعه خسارت لازم است بعمل آورد.

اولین زمان امکان و منتهی دوطرفه روز از تاریخ اطلاع خود از وقوع حادثه بیه که رامطلع مازد والا بیه که مسئول نخواهد بود مگر آنکه بیه گذار ثابت کند که بواسطه حوادثی که خارج از اختیار او بوده است اطلاع بیه که در مدت مقرر برای او مقصور نبوده است مخارجی که بیه گذار برای جلوگیری از توسعه خسارت مینماید بر فرض که منتج نتیجه نشود بیه که خواهد بود وای هر گاه بین طرفین در موضوع لزوم مخارج مزبوره با تناسب آن با موضوع بیه اختلاف ایجاد شود حل اختلاف بحکم یا محکمه رجوع میشود

ماده ۱۶- هر گاه بیه گذار در نتیجه عمل خود خطر را که متناسب آن بیه منتهد شده است تشدید کند یا یکی از کیفیات یا وضعیت موضوع بیه را بطوری تغییر دهد که اگر وضعیت مزبور قبل از قرارداد موجود بود بیه که حاضر برای انعقاد

قراردادها شرایط مذکور در قرارداد نمی گشت باید بیه گرا بلافاصله از آن مستحضر کنند.

اگر تشدید خطریا تغییر وضعیت موضوع بیه در نتیجه عمل بیه گذار نباشد مشارالیه باید مراتب را در ظرف دهر روز از تاریخ اطلاع خود رسماً به بیه گر اعلام کند.

در هر دو مورد مذکور در فوق بیه گر حق دارد اضافه حق بیه را معین نموده به بیه گذار پیشنهاد کند و در صورتیکه بیه گذار حاضر برای قبولی و پرداخت آن نشود قرار داد را فسخ کند و اگر تشدید خطر در نتیجه عمل خود بیه - گذار باشد خسارات وارده را نیز از مجرای معاکم عمومی از او مطالبه کند و در صورتی که بیه گریس از اطلاع تشدید خطر بنحوی از انشاء رضایت به بقاء عقد قرارداد داده باشد مثل آنکه اسطاطی از بجه بیه را پس از اطلاع از مراتب از بیه گذار قبول کرده یا خسارت به از وقوع حادثه باو پرداخته باشد دیگر نمیتواند بمراتب مذکور استناد کند وصول اسطاط حق بیه به مدت اطلاع از تشدید خطریا پرداخت خسارت پس از وقوع حادثه و نحو آن دلیل بر رضایت بیه گر به بقاء قرارداد میباشد.

ماده ۱۷ - در صورت فوت بیه گذار یا انتقال موضوع بیه بدیگری اگر ورثه یا منتقل الیه کلیه تمهیداتی را که بموجب قرارداد بعهده بیه گذار بوده است در مقابل بیه گر اجرا کند عقد بیه بنفع ورثه یا منتقل الیه با اعتبار خود باقی میباشد مگر آنکه هر یک از بیه گریا ورثه یا منتقل الیه حق فسخ آنرا نیز خواهند داشت بیه گر حق دارد در ظرف ۳ ماه از تاریخی که منتقل الیه قطعی موضوع بیه تقاضای تبدیل بیه نامه را بنام خود مینماید عقد بیه را فسخ کند و در صورت انتقال موضوع بیه بدیگری ناقل مسؤل کلیه اسطاط عقب افتاده وجه بیه در مقابل بیه گر خواهد بود لیکن از تاریخی که انتقال را بیه گر بموجب نامه سفارشی یا اظهارنامه اطلاع می دهد نسبت به اسطاطی که از تاریخ اطلاع به بعد باید پرداخته شود مسؤل نخواهد بود.

اگر ورثه یا منتقل الیه متمدد باشند هر یک از آنها نسبت به تمام وجه بیه در مقابل بیه گر مسؤل خواهد بود.

ماده ۱۸ - هر گاه معلوم شود خطری که برای آن بیه بعمل آمده قبل از عقد قرارداد واقع شده بود یا در وقت قرارداد بیه باطل و بی اثر خواهد بود در این صورت اگر بیه گری وجهی از بیه گذار گرفته باشد بشر از مبلغ مزبور را چمتوان مغضاج کسر و بقیه را باید بیه گذار مسترد دارد.

مسئولیت بیمه

ماده ۱۹۰ - مسئولیت بیمه گریه خسارت است از تفاوت قیمت مال بیمه شده بلافاصله قبل از وقوع حادثه یا قیمت باقیمانده آن بلافاصله بعد از حادثه خسارت حاصله بیول نقد پرداخت خواهد شد مگر اینکه حق تعمیر و یا عوض برای بیمه گر در سند بیمه پیش بینی شده باشد در این صورت بیمه گر ملزم است موضوع بیمه را در مدتی که عرفاً کمتر از آن دیده نمی شود تعمیر کرده یا عوض را تهیه و تحویل نماید . در هر صورت حد اکثر مسئولیت بیمه گر از مبلغ بیمه شده تجاوز نخواهد کرد .

ماده ۲۰ - بیمه گر مسئول خساراتی که از عیب ذاتی مال ایجاد میشود نیست مگر آنکه در بیمه نامه شرط خلافی شده باشد .

ماده ۲۱ - خسارات وارده از حریق سکه بیمه گر مسئول آن است

عیارت از :

۱ - خسارت وارده بموضوع بیمه از حریق اگرچه حریق در نزدیکی آن

واقع شده باشد .

۲ - هر خسارت یا تنزل قیمت وارده باموال از آب یا هر وسیله دیگری

که برای خاموش کردن آتش بکار برده شده است .

۳ - تلف شدن یا مسموب شدن مال در موقع نجات دادن آن از حریق .

۴ - خسارت وارده باموال بیمه شده در نتیجه شراب کردن کنی یا چیزی

بنا برای جلوگیری از سرایت بسا توسعه حریق .

ماده ۲۲ - در بیمه های ذیل خسارت باین طریق حساب میشود .

۱ - در بیمه حمل و نقل قیمت مال در مقصد .

۲ - در بیمه منافی که متوقف بر امری است منافی که در صورت

پیشرفت امر فایده بیمه گذار میشود .

۳ - در بیمه محصول زراعتی قیمت آن در سر خرمن و موقع برداشت محصول

برای تعیین میزان و اتمی خسارت مخارج و حق الزحمه که در صورت عدم

وقوع حادثه بمال تعلق میگرفت از اصل قیمت کسر خواهد شد در صورت میزان

خسارت از قیمت معینه در بیمه نامه تجاوز نخواهد کرد .

ماده ۲۳ - در بیمه عمر یا نقس یا شکستن ضوی از اعضای بدن مبلغ

پرداختی بعد از مرگ یا نقصان عضو باید بطور قطع در موقع عقد بیمه بین طرفین

معین شود

بیسه عمر بایسته نقصان باشکستن عضو شخص دیگر دوسوژی که آن شخص
قبل رضایت خود را کتبا نداده باشد باطل است
هر گاه بیسه گذار اهلیت قانونی نداشته باشد رضایت ولی یا قیم او

شرط است
اگر بیسه واجب بمر یا نفس باشکستن عضو بدن جماعتی بطور کلی باشد میزان
خسارت عبارت از ذلتی خواهد بود مطابق تفرقه که قبلا بین طرفین
معین میشود.

ماده ۲۴ - وجه بیسه عمر که باید بعد از فوت پرداخته شود بوجه قانونی
متوفی پرداخته میشود مگر اینکه در موع عقد بیسه یا بعد از آن در سند بیسه قید
دیگری شده باشد که در این صورت وجه بیسه متعلق بکسی خواهد بود که در سند بیسه
اسم برده شده است.

ماده ۲۵ - بیسه گذار حق دارد ذینفع در سند بیسه عمر خود را
تغییر دهد مگر آنکه آثر بديگري انتقال داده و بیسه نامه را هم بمنقول الیه تسلیم
کرده باشد.

ماده ۲۶ - در تمام مدت اعتبار قرارداد بیسه عمر بیسه گذار حق دارد وجه معینه
در بیسه نامه را بديگري منتقل نماید انتقال مزبور باید با رضاه انتقال دهنده و
بیسه گیر برسد.

ماده ۲۷ - اثرات قانونی انتقال وجه بیسه عمر از تاریخ فوت بیسه شده شروع میشود ولی
اگر بیسه گذار از بابت آن وجهی دریافت کرده یا نسبت بآن بیسه معامله نموده باشد در

کمال اعتبار خواهد بود
ماده ۲۸ - بیسه گیر مسئول خسارات ناشیه از جنگ و شورش نخواهد بود مگر
آنکه خلاف آن در بیسه نامه شرط شده باشد.

ماده ۲۹ - در مورد بیسه مال منقول در صورت وقوع حادثه
و پرداخت خسارت به بیسه گذار بیسه گیر از هر گونه مسئولیت در مقابل ثالث
بری می شود.

ماده ۳۰ - بیسه گیر در حدودی که خسارات و زنده را قبول یا پرداخت می
کند در مقابل اشخاصی که مسئول وقوع حادثه یا خسارت هستند قائم مقام بیسه گذار
خواهد بود و اگر بیسه گذار اقدامی کند که منافی با عقد مزبور باشد در مقابل بیسه گیر
مسئول شناخته میشود.

ماده ۳۱ - در صورت توقف یا انقلاص بیسه گیر بیسه گذار حق فسخ قرارداد
را خواهد داشت

ماده ۳۲ - در صورت ورشکستی بیسه گیر بیسه گذاران نسبت بسایر طباکاران
حق تقدم دارند و بین ماملات مختلف بیسه در درجه اول تقدم با ماملات با بیسه
عمر است.

ماده ۴۲ - بیمه گرانسبت یعنی بیمه در مقابل هر گونه طلبکاری بر مال بیمه شده حقی تقدم دارد حتی اگر طلب سایرین به موجب سند رسمی باشد *

ماده ۳۴ - اگر در يك قرارداد بيمه موضوعات مختلفه بيمه شده باشد در صورت اثبات تقاب از طرف بيمه گذار نسبت بيمگی از آن موضوعات به طلآن نسبت بساير موضوعات نیز سرايت کرده تمام قرارداد باطل خواهد بود. موضوعات مختلفه که در يك بيمه نامه ذکر ميشود در حکم يك قرارداد محسوب است *

ماده ۳۵ - طرفین میتوانند در قراردادهای بيمه عهده شرط دیگری بنمایند لیکن موعده مذکور در ماده ۶ را نمیتوانند تقلیل دهند ولی ممکن است موعده را برضایت یکدیگر تمدید کنند *

این قانون شامل قراردادهای گذشته بيمه نیز خواهد بود *

ماده ۳۶ - مرور زمان دهوی ناشی از بيمه ۳ سال است و ابتدای آن از تاریخ وقوع حادثه متشاه دهوی خواهد بود لکن دهوی که قبل از اجرای این قانون در محاکم طرح شده باشد مشمول این ماده نخواهد بود *

قانون تاسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری
بخش اول - بیمه مرکزی ایران مصوب ۵/۳/۳۰
قسمت اول - تشکیل و موضوع :

ماده ۱ - منظور تنظیم و تعمیم و هدایت امر بیمه در ایران و حمایت بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آنها همچنین منظور اعمال نظارت دولت بر این فعالیت موسسه‌ای بنام بیمه مرکزی ایران طبق مقررات این قانون بصورت شرکت سهامی تاسیس میگردد .

ماده ۲ - سرمایه بیمه مرکزی ایران پانصد میلیون ریال است که به پنجاه سهم ده میلیون ریالی بانام تقسیم میشود و تمامی آن متعلق به دولت و غیر قابل انتقال است و افزایش آن با تصویب مجمع عمومی امکان‌پذیر است . مبلغ مزبور از محل اندوخته‌های شرکت سهامی بیمه ایران تلمین خواهد شد .

ماده ۳ - مرکز اصلی بیمه مرکزی ایران تهران است و بیمه مرکزی ایران میتواند در هر جا که لازم بداند بشرکت سهامی بیمه ایران نمایندگی بدهد .

ماده ۴ - بیمه مرکزی ایران تابع قوانین و مقررات عمومی مربوط بدولت و دستگاههایی که با سرمایه دولت تشکیل شده‌اند نمیباشد مگر آنکه در قانون مربوط صراحتاً از بیمه مرکزی ایران نام برده شده باشد . ولی نسبت بمواردیکه در این قانون پیش‌بینی نشده باشد بیمه مرکزی ایران تابع قانون تجارت است .

قسمت دوم - وظایف و اختیارات :

ماده ۵ - بیمه مرکزی ایران دارای وظایف و اختیارات زیر است :

۱ - تهیه آئین‌نامه‌ها و مقرراتیکه برای حسن اجرای امر

- بیمه در ایران لازم باشد یا توجه به مفاد این قانون .
- ۲ - تهیه اطلاعات لازم از فعالیتهای کلیه موسسات بیمه که در ایران کار میکنند .
- ۳ - انجام بیمه‌های اتکالی اجباری .
- ۴ - قبول بیمه‌های اتکالی اختیاری از موسسات داخلی یا خارجی .
- ۵ - واگذاری بیمه‌های اتکالی به موسسات داخلی یا خارجی در هر مورد که مقتضی باشد .
- ۶ - اداره صندوق تأمین خسارتهای بدنی و تنظیم آئین‌نامه آن ، موضوع ماده ۱۰ قانون بیمه اجباری مسئولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث مصوب دیماه ۱۳۴۷ .
- ۷ - ارشاد و هدایت و نظارت بر موسسات بیمه و حمایت از آنها در جهت حفظ سلامت بازار بیمه و تنظیم امور نمایندگی و دلالی بیمه و نظارت بر امور بیمه اتکالی و جلوگیری از رقابت‌های مکارانه و ناسالم .
- تبصره - بیمه مرکزی ایران ملزم بحفظ اسرار موسساتی است که بموجب این قانون حق نظارت بر آنها را دارا می‌باشد و بهیچوجه نباید از اطلاعاتیکه در جهت اجرای این قانون بدست می‌آورد جز در مواردیکه قانون مبین مینماید استفاده کند .
- قسمت سوم - ارکان بیمه مرکزی ایران :
- ماده ۶ - بیمه مرکزی ایران دارای ارکان زیر است :
- ۱ - مجمع عمومی
- ۲ - شورای عالی بیمه
- ۳ - هیئت عامل
- ۴ - بازرسان .
- فصل - اول مجمع عمومی
- ماده ۷ - مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران مرکب است

از وزیر دارایی ، وزیر اقتصاد ، وزیر کار و امور اجتماعی . هیئت
عامل و بازرسان بدون داشتن حق رأی در جلسه شرکت
خواهند کرد .

ماده ۸ - مجمع عمومی عادی بدعوت رئیس کل بیمه
مرکزی ایران سالی یک مرتبه حداکثر تا پایان شهریورماه
تشکیل میشود .

مجمع عمومی فوق‌العاده بدعوت رئیس کل بیمه مرکزی
ایران و یا به پیشنهاد هر یک از اعضاء مجمع عمومی تشکیل
خواهد شد .

رئیس کل بیمه مرکزی ایران موظف است ظرف ده روز
پس از دریافت پیشنهاد تشکیل جلسه مجمع عمومی را کتبا دعوت
کند . در دعوت نامه دستور جلسه ، روز و ساعت و محل انعقاد
جلسه ذکر خواهد شد .

هیچ موضوعی را نمیتوان در مجمع عمومی عادی یا فوق‌العاده
مطرح کرد مگر آنکه قبلاً جزو دستور قرار داده شده باشد .
ماده ۹ - وظایف مجمع عمومی بشرح زیر است :

الف - تعیین خط مشی کلی

ب - رسیدگی و اظهار نظر نسبت بگزارش سالانه رئیس
کل بیمه مرکزی ایران .

ج - رسیدگی و تصویب بودجه و ترانزنامه و حساب سود و
زیان و ترتیب تقسیم سود .

د - تصویب سازمان و آیین نامه های مالی و اداری بیمه
مرکزی ایران .

ه - تصویب مقررات استخدامی با رعایت بند پ ماده ۲
قانون استخدام کشوری .

و - انتخاب بازرسان

ز - تعیین حقوق رئیس کل و اعضای هیئت عامل و
حق الزحمه بازرسان .

ج - تصمیم نسبت به موضوعی که از طرف رئیس کل بیمه مرکزی ایران جزو دبستود قرار داده شده باشد .

فصل دوم - شورای عالی بیمه

ماده ۱۰ - شورا ی عالی بیمه از اشخاص ذیر تشکیل میشود:

۱ - رئیس کل بیمه مرکزی ایران .

۲ - معاون وزارت دادائی .

۳ - معاون وزارت اقتصاد .

۴ - معاون وزارت کار و امور اجتماعی .

۵ - معاون وزارت تعاون و امور روستاها .

۶ - رئیس شرکت سهامی بیمه ایران .

۷ - مدیر عامل یکی از موسسات بیمه با انتخاب سندیکای

بیمه گران ایران .

۸ - یک نفر کارشناس امور حقوقی با انتخاب مجمع عمومی

۹ - یک نفر کارشناس در امور بیمه با انتخاب مجمع عمومی .

۱۰ - یک نفر مطلع در امور بیمه با انتخاب رئیس اطاق

بازرگانی و صنایع و معادن ایران .

تبصره - اعضاء شورا ی عالی بیمه موضوع بندهای ۷ و ۸ و

و ۱۰ برای مدت سه سال انتخاب میشوند و انتخاب مجدد آنان

بلامانع است .

ماده ۱۱ - ریاست شورا ی عالی بیمه بدون شرکت در اخذ

رای پارئیس کل بیمه مرکزی ایران و در غیاب او با قائم مقام او

خواهد بود .

ماده ۱۲ - اعضاء شورا ی عالی بیمه قبل از شروع بکار باید

در مجمع عمومی مود کنند یاد کنند که در انجام وظایف شورا ی عالی

بیمه نهایت دقت و مراقبت را مبذول دارند و کلیه تصمیمات

خود را به صلاح کشور اتخاذ نمایند و اسرار شورا ی عالی بیمه را

حفظ کنند .

ماده ۱۳ - جلسات شورا ی عالی بیمه حداقل ماهی یکبار

بدعوت رئیس شورایمالی بیمه تشکیل خواهد شد و در صورتیکه حداقل چهار نفر از اعضای شورایمالی بیمه کتباً تقاضای تشکیل جلسه را بنمایند رئیس شورایمالی بیمه موظف است ظرف یک هفته اعضای شورایمالی را برای تشکیل جلسه دعوت کند.

ماده ۱۴ - جلسه شورایمالی بیمه با حضور حداقل شش نفر اعضاء رسمیت مییابد و تصمیمات با اکثریت پنج رأی حاضر در جلسه رسمی معتبر و قابل اجرا است. هنگام رسیدگی و اخذ رأی نسبت به موسسه بیمه‌ای که یکی از اعضاء شورایمالی بنحوی در آن سهام است آن عضو در رأی شرکت نخواهد کرد.

ماده ۱۵ - صورت جلسات مذاکرات شورایمالی بیمه در دفتری ثبت و بامضای رئیس شورایمالی بیمه رسیده و در بیمه مرکزی ایران نگاهداری میشود.

ماده ۱۶ - شورایمالی بیمه دارای دبیرخانه‌ای خواهد بود که سازمان آتشورایمالی بیمه تصویب خواهد کرد، رئیس و کارکنان دبیرخانه از بین کارکنان بیمه مرکزی ایران انتخاب میشوند.

ماده ۱۷ - وظایف شورایمالی بیمه بشرح زیر است:

- ۱ - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به دستور پروانه تاسیس یا لغو پروانه موسسات بیمه طبق مقررات این قانون و پیشنهاد آن به مجمع عمومی.

- ۲ - تصویب نمونه ترانامه که باید مورد استفاده موسسات بیمه قرار گیرد.

- ۳ - تعیین انواع معاملات بیمه و شرایط عمومی بیمه نامه‌ها و نظارت بر امور بیمه‌های انکامی.

- ۴ - تعیین میزان کارمزد و حق بیمه مربوط برشته‌های مختلف بیمه مستقیم.

- ۵ - تصویب آیین نامه‌های لازم برای هدایت امر بیمه و فعالیت موسسات بیمه

- ۶ - رسیدگی و اظهار نظر نسبت به گزارش بیمه مرکزی ایران در باره عملیات و فعالیتهای موسسات بیمه در ایران که حداقل هر ششماه یکبار باید تسلیم شود .
- ۷ - اظهار نظر درباره هر گونه پیشنهاد که از طرف رئیس شود ایمالی بیمه بان ارجاع میشود .
- ۸ - انجام سایر وظایفی که این قانون برای آن تعیین نموده است .

فصل سوم - هیئت عامل

- ماده ۱۸ - هیئت عامل بیمه مرکزی ایران مرکب از رئیس کل و قائم مقام رئیس کل و معاونان بیمه مرکزی ایران خواهد بود .
- ماده ۱۹ - رئیس کل بیمه مرکزی ایران و قائم مقام او به پیشنهاد وزیر دارائی و تصویب هیئت وزیران با فرمان ملوکانه و معاونان بیمه مرکزی ایران به پیشنهاد رئیس کل بیمه مرکزی ایران و موافقت وزیر دارائی بموجب تصویبنامه هیئت وزیران منصوب میشوند .
- ماده ۲۰ - رئیس کل و قائم مقام رئیس کل بیمه مرکزی ایران برای مدت چهار سال منصوب میشوند و اکتساب مجدد آنان بلامانع است .
- ماده ۲۱ - رئیس کل بیمه مرکزی ایران بالاترین مقام اجرایی و اداری بیمه مرکزی ایران میباشد .
- ماده ۲۲ - وظایف و اختیارات رئیس کل بیمه مرکزی ایران بشرح زیر است :
- الف - نظارت در اجرای این قانون و آئین نامه های مربوط بان .
- ب - نمایندگی بیمه مرکزی ایران در مقابل اشخاص و موسسات دولتی یا خصوصی و دادگاهها و سایر مراجع قضائی و

غیر قضائی با حق توکیل و سازش و سایر اختیارات مندرج در ماده ۶۲ قانون آیین دادرسی مدنی .

ج - تفویض قسمتی از اختیارات خود و حق امضاء ب قائم مقام و یامعاونان و یاروساه یا کارمندان و تمیین وظایف آنان .

د - تقدیم گزارش وضع حسابها و امور بیمه مرکزی ایران به مجمع عمومی .

ه - تقدیم گزارش عملیات و فعالیتهای موسسات بیمه در ایران به شورای عالی بیمه .

ماده ۲۳ - در غیاب رئیس کل بیمه مرکزی ایران قائم مقام رئیس کل دارای کلیه اختیارات و وظایف قانونی او خواهد بود .

فصل چهارم - بازرسان

ماده ۲۴ - بیمه مرکزی ایران دارای دو نفر بازرس که اطلاعات و تجارب کافی در امور بیمه و حسابداری داشته باشند خواهد بود که یک نفر از آنان از طرف وزیر دارائی و دیگری از طرف وزیر اقتصاد پیشنهاد و باتصویب مجمع عمومی برای يك سال تمیین خواهند شد انتخاب مجدد بازرسان بلامانع است .

ماده ۲۵ - بازرسان حق دارند هرگونه اطلاعی را از بیمه مرکزی ایران بخواهند ولی حق دخالت مستقیم در امور بیمه مرکزی ایران را ندارند .

رسیدگی به ترازنامه سالانه وظیفه اصلی بازرسان میباشد ترازنامه بیمه مرکزی ایران یکماه قبل از تشکیل مجمع عمومی تسلیم بازرسان خواهد شد تا گزارش در باره آن تهیه و ضمن اظهار نظر به مجمع عمومی تسلیم کنند .

قسمت چهارم - مقررات مختلف !

ماده ۲۶ - رئیس کل و سایر اعضاء هیئت عامل در مدت تصدی خود نمیتوانند عضویت شرکتها و موسسات بازرگانی را

قبول نمایند و یا در سایر دستگاههای دولتی یا ملی مشغول
داشته باشند.

تبصره - تدریس در دانشگاهها و موسسات آموزش عالی
و قبول سمتهای غیرموظف در موسسات خیریه واجتماعی و آموزشی
بلامانع است.

ماده ۲۷ - اسناد مالی و اوراق بهادار و چکهای بیمه
مرکزی ایران با دوامضاء معتبر خواهد بود.

ماده ۲۸ - بیمه مرکزی ایران مجاز خواهد بود که
موجودیهای نقدی خود را بنسبت حساب جاری و یا سپرده نزد
بانک بیمه ایران نگاهداری نماید.

ماده ۲۹ - اعضاء شورایمالی بیمه و مشاورین و اعضاء
اداری شورای عالی بیمه و افرادی که شورایمالی بیمه در اجرای
وظایف خود بآنها مراجعه میکند و رئیس کل و سایر اعضاء هیئت
عامل و بازرسان و کلیه کارکنان بیمه مرکزی ایران باید از
انفکای اطلاعات محرمانه ای که در اجرای وظایف محوله بدست
میاورند خودداری نمایند و الا مشمول مقررات ماده ۱۳۸ قانون
مجازات عمومی خواهند بود.

ماده ۳۰ - شرکت سهامی بیمه ایران عملیات خود را جز
آنچه بموجب بندهای ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۶ و ۷ ماده ۵ این قانون
جزء وظایف و اختیارات بیمه مرکزی ایران قرارداد شده است
برطبق اساسنامه خود ادامه خواهد داد.

وزارتخانهها و موسسات و شرکتهای دولتی و شهرداریها
و هر موسسه دیگری که اکثریت سرمایه آن متعلق بدولت یا
سازمانهای مزبور میباشد و یا تحت نظر دولت و یا سازمانهای مزبور
اداره میشوند موظفند بیمه های خود را منحصرأ در شرکت سهامی
بیمه ایران انجام دهند.

این حکم شامل شرکت ملی نفت ایران - شرکت ملی
ذوب آهن ایران - شرکت هواپیمایی ملی ایران - بانک مرکزی

ایران - بانک ملی ایران - سازمان مرکزی گسترش و نوسازی
سناپ ایران و سندوق توسعه کشاورزی خواهد بود مگر آنکه
مجمع عمومی هریک از این موسسات نسبت به بیمه آنها تصمیم
دیگری اتخاذ نماید .

تبصره - دولت مکلف است طرق چهارماه اذتاریخ تصویب
این قانون اساسنامه جدید شرکت مزبور را برای تصویب
کمیسیونهای دارائی واستخدام مجلسین تقدیم کند .

بخش دوم - بیمه گری

قسمت اول - موسسات بیمه

فصل اول - کلیات

ماده ۳۱ - عملیات بیمه در ایران بوسیله شرکتهای
سهامی عام ایرانی که کلیه سهام آنها بانام بوده و با رعایت این
قانون و طبق قانون تجارت به ثبت رسیده باشند انجام خواهد
گرفت .

تبصره ۱ - فعالیت موسسات بیمه خارجی مشمول مقررات
فصل چهارم این قانون خواهد بود .

تبصره ۲ - تشخیص فعالیتهایی که بان عملیات بیمه اطلاق
میشود باشورایمالی بیمه خواهد بود .

ماده ۳۲ - تعداد سهام داران يك موسسه بیمه ایرانی نباید
کمتر از ده شخص حقیقی یا حقوقی باشد .

ماده ۳۳ - هر شخص حقیقی یا حقوقی نمیتواند بیش از
۲۰ درصد سهام يك موسسه بیمه ایرانی را دارا باشد . نصاب
۲۰ درصد شامل آقارب نسبی و سببی درجه يك از طبقه اول صاحب
سهم نیز خواهد بود .

ماده ۳۴ - احکام مواد ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ شامل موسسات
بیمه ای که صاحب سهم آن دولت یا بنیادهای دولتی است نمیشود .

ماده ۳۵ - بیش از ۲۰ درصد سهام موسسات بیمه ایرانی

دانیشتوان به اشخاص حقیقی یا حقوقی بیمه خارج و اگذارکرد
و اگذارذاری سهام با آنها باید با موافقت قبلی بیمه مرکزی
ایران باشد .

ماده ۳۶ - موسسات بیمه ایرانی با سرمایه حداقل یکصد
میلیون ریال تشکیل میشود که باید ۵۰ درصد آن نقداً پرداخت
شده باشد میزان ودیمه‌ای که عندالافتتاح برای هر یک از رشته‌های
بیمه در نظر گرفته خواهد شد در آئین‌نامه‌ای که از طرف بیمه
مرکزی ایران تهیه و بتصویب شورا یمالی بیمه میرسد تعیین
خواهد شد.

ماده ۳۷ - ثبت هر موسسه بیمه در ایران موکول به ارائه
پروانه تاسیس که از طرف بیمه مرکزی ایران صادر میشود خواهد
بود همچنین ثبت هر گونه تغییرات بعدی در اساسنامه و میزان
سرمایه و سهام موسسات بیمه‌ای که به ثبت رسیده باشند موکول به
ارائه موافقت بیمه مرکزی ایران میباشد .

فصل دوم - صدور پروانه

ماده ۳۸ - برای انجام عملیات بیمه در تمام رشته‌ها یا
دشته‌ای معین باید قبلاً طبق مقررات این فصل از بیمه مرکزی
ایران پروانه تحصیل گردد برای تحصیل پروانه مذکور متقاضی
باید مدارک و اطلاعات زیر را به بیمه مرکزی ایران تسلیم کند :

۱ - اساسنامه موسسه

۲ - میزان سرمایه موسسه

۳ - صورت کامل اسامی شرکاء و مدیران و تابعیت و تعداد
سهام هر یک از آنها

۴ - میزان سهام نقدی و غیر نقدی و نحوه پرداخت آنها

۵ - اسناد و مدارک و اطلاعات دیگری که بیمه مرکزی
ایران برای احراز صلاحیت مالی و فنی موسسه و حسن شهرت
مدیران لازم بداند .

ماده ۳۹ - تقاضای صدور پروانه به بیمه مرکزی ایران تسلیم میشود بیمه مرکزی ایران مکلف است حداکثر ظرف مدت شصت روز از تاریخ تسلیم آخرین مدارک و اطلاعات خواسته شده با رعایت مفاد بند یک ماده ۱۷ نظر مجمع عمومی را اتمام قبول یابد تقاضا کتباً به متقاضی اعلام نماید .

هر گاه متقاضی نسبت به نظر اعلام شده اعتراض داشته باشد میتواند ظرف سی روز اعتراض خود را به هیئت وزیران تسلیم نماید . نظری که هیئت وزیران اتخاذ نماید قطعی خواهد بود .

فصل سوم - ابطال پروانه

ماده ۴۰ - پروانه بیمه برای تمام رشته‌ها و یا رشته‌های معینی در موارد زیر پس از موافقت شورای عالی بیمه با تصویب مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران ابطال خواهد شد :

۱ - در صورت تقاضای دارنده پروانه

۲ - در صورتیکه موسسه بیمه تا یکسال پس از صدور پروانه عملیات خود را شروع نکرده باشد .

۳ - در مواردیکه به تشخیص بیمه مرکزی ایران وضع مالی موسسه بیمه طوری باشد که نتواند به تعهدات خود عمل نماید یا بر بیمه مرکزی ایران ثابت گردد که ادامه فعالیت موسسه بزیان بیمه‌شدگان و بیمه‌گذاران و یا صاحبان حقوق آنهاست .

ماده ۴۱ - در مواردیکه موسسه برخلاف اساسنامه خود یا قوانین و مقررات بیمه رفتار کند به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بیمه بطور موقت از قبول بیمه در رشته‌های معین ممنوع خواهد شد .

ماده ۴۲ - در صورتیکه پروانه موسسه بیمه‌ای طبق ماده ۴۰ باطل گردد موسسه مزبور میتواند ظرف سی روز به هیئت وزیران مراجعه و لغو تصمیم متخذه را درخواست کند . نظر هیئت وزیران قطعی است .

ماده ۴۳ - - صدور یا لغو پروانه موسسه بیمه و اطلاعاتی که از لحاظ حفظ منافع بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق

آنها لازم باشد به هزینه خود موسسه بیمه توسط بیمه مرکزی ایران در روزنامه رسمی کشور شایسته و یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار تهران و در صورتیکه موسسه بیمه در شهر یا شهرهای دیگر شعبه یا نمایندگی داشته باشد در یکی از روزنامه های آن شهرها نیز در دو نوبت بفاصله یکماه آگهی خواهد شد .

ماده ۴۴ - در صورتیکه پروانه مؤسسه بیمه ای برای يك یا چند رشته بطور دائم لغو شود بیمه مرکزی ایران با تصویب شورای عالی بیمه کلیه سوابق و اسناد مربوط بحقوق و تعهدات (پرتفوی Portefeuille) مؤسسه مزبور را بشرکت سهامی بیمه ایران انتقال خواهد داد و یا ترتیب خاص دیگری را که متضمن منافع بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنها باشد خواهد داد .

فصل چهارم - مقررات مربوط بهمؤسسات

بیمه خارجی

ماده ۴۵ - از تاریخ تصویب این قانون شروع فعالیت مؤسسات بیمه خارجی در ایران موکول به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تأیید شورای عالی بیمه و تصویب هیئت وزیران خواهد بود .
ماده ۴۶ - مؤسسات بیمه خارجی باید طبق آئین نامه ای

که به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران بتصویب شورای عالی بیمه میرسد مبلغی برای هر يك از دوره‌های بیمه‌های زندگی و سایر انواع بیمه نزد بیمه مرکزی ایران تودیع نمایند .

مبلغ این ودیعه در هر يك از دو مورد مذکور از بانصد هزار دلار یا معادل آن از ارزهای مورد قبول بانک مرکزی ایران کمتر نخواهد بود .

هر يك از مؤسسات بیمه خارجی باید درآمدهای خود را سال بسال بودیعه مزبور اضافه کند تا در هر مورد مبلغ ودیعه حد اقل به دو برابر مبلغ مصوب شورای عالی بیمه برسد .
افزایش ودیعه مازاد بر مبلغ فوق اختیاری است .

ماده ۴۷ - انتقال درآمد مؤسسات بیمه خارجی پس از تکمیل ودیعه مذکور در ماده ۴۶ بخارج بلامانع خواهد بود مشروط بر اینکه رقم انتقالی در هر سال از ۱۰ درصد مبلغی که بعنوان ودیعه دترزد بیمه مرکزی ایران است تجاوز ننماید.

تبصره - ترتیب انتقال درآمد مازاد بر ودیعه به ماخذ ۱۰ درصد دسال مذکور در این ماده موکول به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تأیید شورای عالی بیمه و تصویب هیئت وزیران خواهد بود.

ماده ۴۸ - مؤسسات بیمه خارجی که در ایران کار میکنند باید نماینده‌ای که در ایران مقیم و دارای اختیارات لازم برای اداره کردن تمام کارهای مؤسسه در ایران و انجام تعهدات از طرف مؤسسه بیمه اصلی باشد معرفی نمایند. نماینده مذکور مسئول کلیه عملیات مؤسسه بیمه اصلی در ایران خواهد بود و باید دارای اختیارنامه‌ای باشد که ضمن آن حدود اختیارات او مشخص گردیده و حق انتخاب نماینده مجاز یا قائم مقام بجای خود باو داده شده باشد.

نماینده مزبور موظف است کلیه بیمه‌های منعقد شده در ایران را شخصاً یا بوسیله قائم مقام یا نماینده مجاز خود بدون اینکه تصویب مؤسسه بیمه اصلی لازم باشد امضاء نماید و بتواند در دعاوی خوانده یا خواهان قرار گیرد و حق توکیل و سازش داشته باشد.

ماده ۴۹ - نماینده مؤسسات بیمه خارجی فقط تا حدودی که از مؤسسه بیمه اصلی اختیار دارد اقدام به بیمه در ایران خواهد نمود و در صورتیکه در هر يك از رشته‌های بیمه از مؤسسه بیمه اصلی سلب اجازه بیمه کردن بطور موقت یا دائم بشود و یا مؤسسه بیمه اصلی از نماینده خود جزئاً یا کلاً سلب اختیار کند باید مراتب را کتباً به بیمه مرکزی ایران اطلاع دهد.

ماده ۵۰ - مؤسسات بیمه خارجی علاوه بر مقررات این قانون و آیین‌نامه‌های اجرایی مربوط مشمول مقررات عمومی مربوط بشرکتها و مؤسسات خارجی نیز خواهند بود.

قسمت دوم - انحلال و ورشکستگی

ماده ۵۱- در صورتیکه ورشکستگی يك مؤسسه بيمه اعلام بشود دادگاه مکلف است قبل از اتخاذ هرگونه تصمیم نظر بيمه مرکزی ایران را جلب نماید. بيمه مرکزی ایران از تاریخ وصول استعلام دادگاه باید ظرف ۱۵ روز نظریه خود را کتباً به دادگاه اعلام دارد. دادگاه با توجه به نظریه بيمه مرکزی ایران تصمیم مقتضی اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۵۲- ابطال پروانه يك مؤسسه بيمه برای کلیه عملیات بيمه‌ای از موارد انحلال مؤسسه است و در این صورت مفاد ماده ۴۴ این قانون اجرا خواهد شد.

ماده ۵۳- تصفیه مؤسسه بيمه ورشکسته طبق قانون تجارت بعمل میآید. در نقاطی که اداره تصفیه امور ورشکستگی وجود ندارد دادگاه بيمه مرکزی ایران را بمنوان قائم مقام اداره تصفیه تعیین مینماید و در حوزه دادگاههای شهرستانی که اداره تصفیه در آنجا تأسیس گردیده است اداره تصفیه با معاونت بيمه مرکزی ایران امر تصفیه را انجام خواهد داد.

قسمت سوم - انتقال عملیات و ادغام

ماده ۵۴- مؤسسات بيمه میتوانند با موافقت بيمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بيمه تمام یا قسمتی از پرتفوی (Portefeuille) خود را با کلیه حقوق و تعهدات ناشی از آن يك یا چند مؤسسه بيمه مجاز دیگر واگذار کنند.

ماده ۵۵- تقاضای انتقال پرتفوی (Portefeuille) يك مؤسسه بيمه به مؤسسات دیگر بيمه دو بار به فاصله ده روز در روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی و در یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار تهران و عنداللزوم در یکی از روزنامه‌های محلی به هزینه متقاضی از طرف بيمه مرکزی ایران آگهی خواهد شد.

ماده ۵۶- پس از اثنیض سه ماه از تاریخ آخرین آگهی بيمه مرکزی ایران در صورت حصول اطمینان از اینکه در این

انتقال هیچیک از حقوق بیمه‌شدگان و بیمه‌گذاران و صاحبان حقوق آنها تسبیح نخواهد شد موافقت خود را با انتقال پرتفوی کتباً بـموسسه بیمه متقاضی اعلام خواهد داشت.

ماده ۵۷- در صورت موافقت بیمه مرکزی ایران با انتقال پرتفوی این انتقال برای کلیه بیمه‌شدگان و بیمه‌گذاران و صاحبان حقوق آنها از تاریخ انتقال معتبر خواهد بود.

ماده ۵۸- یک یا چند مؤسسه بیمه میتوانند با رعایت مواد ۵۵ - ۵۶ و ۵۷ با موافقت بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بیمه در یک مؤسسه بیمه دیگر ادغام شوند.

ماده ۵۹- بیمه مرکزی ایران بمنظور حفظ حقوق بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آنها یا ملاحظات اقتصادی و حمایت امر بیمه میتواند با تأیید شورای عالی بیمه و تصویب مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران موسسات بیمه‌ای را که وضع مالی یا اداری آنها رضایتبخش نیست مکلف نماید که در یکی از موسسات بیمه دیگری که موافق باشند ادغام شوند و در صورتیکه ادغام صورت نگیرد پروانه موسسه‌ای که وضع مالی یا اداری آن رضایتبخش نیست طبق مقررات این قانون لغو خواهد شد. تصمیم بیمه مرکزی ایران علاوه بر ابلاغ کتبی به موسسات مورد نظر در روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی و در یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار تهران و عنداللزوم در یکی از روزنامه‌های محلی به اطلاع عموم خواهد رسید.

قسمت چهارم - مقررات مختلف

ماده ۶۰- اموال مؤسسات بیمه همچنین وادایع مذکور در مواد ۳۶ و ۴۶ تضمین حقوق و مطالبات بیمه‌گذاران، بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آنان است و در صورت انحلال یا ورشکستگی مؤسسه بیمه بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آنان نسبت بسایر پستانکاران حق تقدم دارند. در میان رشته‌های مختلف بیمه حق تقدم بایممه عمر است.

مؤسسات بیمه نمیتوانند بدون موافقت قبلی بیمه مرکزی ایران اموال خود را سلح حقوق نمایند و یا برهنه واگذار کنند و یا موضوع هر نوع معامله با حق استرداد قرار دهند .
دفاتر اسناد رسمی موظفند هنگام انجام این قبیل معاملات موافقتنامه بیمه مرکزی ایران را مطالبه و مفاد آنرا در سند منعکس کنند .

ماده ۶۱- مؤسسات بیمه موظفند اندوخته‌های فنی و قانونی نگهدارند و در حسابهای خود نحوه بکار اقتادان آنها را بطور مشخص منعکس نمایند . انواع اندوخته‌های فنی و قانونی برای هر یک از رشته‌های بیمه و میزان و طرز محاسبه همچنین ترتیب بکار انداختن این اندوخته‌ها و نحوه ارزیابی اموال منقول و غیر منقولی که نماینده اندوخته‌های مؤسسات بیمه است از طرف شورا عالی بیمه تعیین خواهد شد .

ماده ۶۲- کلیه مؤسسات بیمه موظفند تراژنامه حسابهای سود و زیان خود را طبق نمونه‌ای که از طرف بیمه مرکزی ایران تهیه و تصویب شورا عالی بیمه میرسد تنظیم نمایند و پس از تصویب نسخه‌ای از آنرا برای بیمه مرکزی ایران ارسال دارند .

ماده ۶۳- مؤسسات بیمه موظفند تراژنامه خود را در روزنامه رسمی کشور و یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار تهران درج نمایند .

ماده ۶۴- اشخاصی که در ایران یا در خارج به علت ارتکاب جنایت یا دزدی یا خیانت در امانت یا کلاهبرداری یا صدور چک بی‌محل یا اختلاس یا معاونت در یکی از جرائم فوق محکوم شده باشند و ورشکستگان بتقصیر نمیتوانند جزو مؤسسه‌ها یا مدیران مؤسسات بیمه باشند . همچنین واگذاری نمایندگی به این اشخاص و اشتغال به دلالتی از طرف آنان ممنوع است .

ماده ۶۵- در صورتیکه بحکم دادگاه مسلم شود که ورشکستگی مؤسسه بیمه به علت تقصیر و تقلب مدیر یا مدیران بوده است در صورت

عدم تکافوی دارایی مؤسسه مدیران متضامناً مسئول پرداخت طلب بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنان خواهند بود .

ماده ۶۶ - عرضه بیمه جز بوسیله اشخاص زیر ممنوع است:

۱ - مؤسسات بیمه

۲ - نمایندگان بیمه

۳ - دلالان رسمی بیمه

تبصره - هر کارمند یا نماینده بیمه که اقدام بر عرضه بیمه نماید باید دارای کارت شناسایی از طرف موسسه بیمه مربوط باشد. نام دلال رسمی یا نماینده بیمه که بیمه نامه وسیله او عرضه شده است باید در بیمه نامه ذکر شود .

ماده ۶۷ - مؤسسات بیمه و نمایندگان و دلالان رسمی بیمه مسئول جبران خساراتی میباشند که در اجرای وظایفشان بسبب تقصیر و یا مسامحه آنها یا کارکنانشان بدیگران وارد آید .

ماده ۶۸ - پروانه دلالی رسمی بیمه بوسیله بیمه مرکزی ایران صادر خواهد شد و آئین نامه دلالان رسمی بیمه به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران تصویب شود. ایامالی بیمه خواهد رسید .

ماده ۶۹ - هر مؤسسه بیمه در رشته پارشته‌های معینی که پروانه بیمه ندارد رأساً و یا بوسیله نمایندگان خود قبول بیمه نماید مکلف به جبران خسارت زیان دیده خواهد بود .

تبصره - هر شخص حقیقی یا حقوقی که بدون داشتن پروانه از موسسه بیمه تحت عنوان نماینده گی بیمه برای هر یک از رشته‌ها قبول بیمه نماید به مجازات مقرر در ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی محکوم خواهد شد .

ماده ۷۰ - بیمه‌های زیر باید منحصرأ بوسیله مؤسسات بیمه‌ای که بر اساس این قانون اجازه فعالیت دارند انجام گیرد :

الف - بیمه اموال منقول یا غیر منقول موجود در ایران .

ب - بیمه حمل و نقل کالای وارداتی که قرارداد خرید آن در ایران منعقد میشود یا اعتبار استادی آن در ایران باز شده است .

ج - بیمه مربوط بکارگران و مستخدمین خارجی به استثنای بیمه عمر و حوادث شخصی در مدت اقامت در ایران .

د - بیمه مربوط به ایرانیان مقیم ایران .

ماده ۷۱ - کلیه مؤسسات بیمه که در ایران فعالیت مینمایند

باید ۵۰ درصد در رشته بیمه‌های زندگی و ۲۵ درصد در سایر رشته‌ها از معاملات بیمه‌ای مستقیم خود را نزد بیمه مرکزی ایران بیمه‌اتکافی نمایند بیمه مرکزی ایران مکلف است با توجه به ظرفیت قبولی هر یک از موسسات بیمه‌ای که در ایران کار می‌کنند تمام یا قسمتی از بیمه اتکالی مجدد سهمیه اتکالی اجباری دریافتی را در صورت تساوی شرایط با آنها واگذار نماید.

تبصره - آنچه موسسات بیمه بتوانند اتکالی قبول می‌کنند از مشمول این ماده خارج است.

ماده ۷۲ - نحوه واگذاری بیمه اتکالی اجباری و میزان کار مزد و مشارکت در سود آن برای هر رشته بیمه بوسیله شورای عالی بیمه تعیین خواهند شد

ماده ۷۳ - موسسات بیمه که در ایران فعالیت می‌کنند موظف خواهند بود معادل ۳۰٪ از امانات سهمیه بیمه اتکالی اجباری از معاملات مستقیم خود را با همان شرایطی که در خارج بیمه اتکالی مینمایند به بیمه مرکزی ایران واگذار کنند.

در صورتیکه بیمه مرکزی ایران بهر علت از قبول آن استنکاف بنماید موسسات مزبور مجاز خواهند بود در خارج از ایران بیمه اتکالی نمایند. انتقال از ذی‌بابت این ۳۰٪ موقوف به اراضی اجاره بیمه مرکزی ایران خواهد بود.

ماده ۷۴ - موسسات بیمه اعم از ایرانی یا خارجی که تا تاریخ تصویب این قانون بموجب مقررات قبلی به ثبت رسیده‌اند و مشغول فعالیت‌های بیمه‌ای می‌باشند برای رشته‌هایی که در آن فعالیت می‌کنند احتیاج بکسب پروانه جدید نخواهند داشت ولی در هر حال موظفند ظرف هیجده ماه از تاریخ تصویب این قانون وضع خود را با مقررات این قانون تطبیق دهند در غیر این صورت پروانه آنها لغو خواهد شد.

شورای عالی بیمه می‌تواند با توجه به دلایل و مقتضیات این مدت را یکبار تمدید نماید.

ماده ۷۵ - موسسات بیمه که در ایران کار می‌کنند ضوابط سندیکای بیمه‌گران ایران شناخته می‌شوند اساسنامه این سندیکا بوسیله بیمه مرکزی ایران با جلب نظر اعضای سندیکا تدوین می‌شود و حداکثر ظرف شش ماه پس از تشکیل بیمه مرکزی ایران به تصویب شورای عالی بیمه خواهد رسید.

ماده ۷۶ - موسسات بیمه که در ایران فعالیت مینمایند ملزم

برایست دستورات بیمه مرکزی ایران که در حدود این قانون و
آئین نامه‌های اجرایی آن صادر میشود خواهند بود.
ماده ۷۷- کلیه قوانین و مقررات مغایر با این قانون از
تاریخ تصویب این قانون ملغی است.

قانون اصلاح قانون تأسیس بیمه مرکزی و بیمه‌گری مصوب ۲۸/۲/۵۴

ماده واحده - مواد ۲۸ و ۳۰ قانون تأسیس بیمه مرکزی و بیمه‌گری

مصوب سی‌ام خردادماه ۱۳۰۰ تشریح زیر اصلاح میشود:

الف - ماده ۲۸ - بیمه مرکزی ایران مجاز خواهد بود که موجودیهای
تقدی خود را بصورت حسابجاری و یا سپرده نزد بانک بیمه ایران نگاهداری
نماید. یا براساس بودجه مصوب از محل سرمایه و ذخایر و اندوخته‌های خود و
صندوق تأسیس خسارتهای بدنی تا مبلغ یکصد میلیون ریال در هر سال باتصویب
هیئت عامل و مازاد بر آن باتصویب مجمع عمومی بهر نوع عملیات دیگر از جمله
خرید سهام و مشارکت در بانکها و شرکتهای دیگر با حق فروش و انتقال آنها که
برای توسعه و پیشرفت وظایف بیمه مرکزی ضروری یا مفید باشد مبادرت نماید.

ب - ماده ۳۰ - واگذاری سهام مؤسسات بیمه ایرانی غیر دولتی باشخاص

حقیقی یا حقوقی تبعه خارج تا بیست درصد بانواقط بیمه مرکزی ایران مجاز
است و بیش از آن موقوف به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تأیید شورای عالی بیمه
و تصویب هیئت وزیران خواهد بود در صورت اخیر انتقال سود سهام سهامداران
خارجی در هر سال نباید از دوازده درصد مجموع سرمایه پرداخت شده و سود
انتقال نیافته سالهای قبل تجاوز کند.

تجیره - انتقال سهام مؤسسات بیمه ایرانی بدولتهای خارجی یا انتقال
بیش از چهل ونه در صد سهام آنها باشخاص حقیقی یا حقوقی خارجی مطلقاً ممنوع است
انتقال سهام بین سهامداران اتباع خارجی باید با موافقت قبلی بیمه مرکزی ایران
صورت گیرد.

